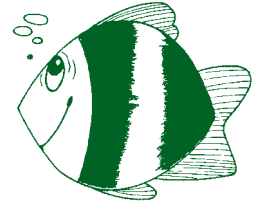

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

KARÁCSONY ÜNNEPÉRE

Betlehemben járunk. A római népszámlálás miatt a szokásosnál nagyobb a nyüzsgés a kis településen. Egy ágrólszakadt fiatal pár szállást keres, ahol álomra hajthatja a fejét, egy József nevű ezermester és jegyese, Mária, aki várandós. Az éjszaka során Mária egy útszéli barlangban vagy melléképületben levő istállóban életet ad gyermekének, aki a Jézus nevet kapja. Mi krisztuskövetők, szívünk egész szeretetével emlékezünk erre az eseményre, mert ezzel kezdetét veszi a Teremtő köztünk lakásának története.

A Karácsony ünneplése, az Isten szeretetének a megjelenése és befogadása programot is ad nekünk. Szeretetteljesebb életre hív. Babits Mihály talán éppen az isteni és az emberi szeretet találkozásának karácsonyi ámulatában írta Karácsony felé című versében:

*Becsésnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!*

*Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyűjts picit gyertyát sokat.
Csengess éjjünkön át, s csillantsd élénk
törékeny játékunkat, a reményt.*

Érdeemes lesz ebben az évben is letérdelnünk a betlehemi jászol mellé, hogy újból megsejtsünk valamit karácsony titkából.

Világos, hogy nem történelemkönyvek számára íródott le ez a szimbolikus jelentést is hordozó elbeszélés. És nem a történeti hitelesség szerint formázzuk meg a születés tényét a betlehemben, állatokkal, kifaragott figurákkal. Adva van egy törté-

neti tény, Jézus születése, amihez kapcsolódik egy teológiai jelentés, ami igen színes, már csak a két evangélista, Lukács és Máté sajátos látásmódja miatt is. Máté például azoknak a keresztényeknek írt, akik a zsidó hitről tértek át, nála ezért az a rendkívül hangsúlyos, hogy Jézus születése beteljesíti az ószövetségi jóslatokat.

Tehát mit kérjünk a kis Jézustól, amikor elébe térdelünk a jászolnál? Miben segítsen?

Az első, mielőtt elindulnánk otthonunk, vagy a világ felé, teletöltekezni örömmel, ujjongással, békével, szeretettel. Olyan túlcserdülő legyen bennünk karácsony öröme, hogy a zsolttárossal együtt mindenkinek, akivel csak találkozunk, ezt osszuk meg!

Imádkozd ezt a gyönyörű zsolttárt:

*„Énekeljétek új éneket az Úrnak, minden föld
zengjen dalt az Úrnak!*

*Énekeljétek az Úrnak és áldjátok nevét,
naponként hirdessétek üdvösségét!*

*Hirdessétek dicsőségét a pogányok között,
csodatetteit minden nép előtt!*

*Örüljön az ég, ujjongjon a föld, vele együtt
zengjen a tenger, s ami benne van!*

*Vigadjon a rét és minden virága, örüljenek az
erdő fája az Úr színe előtt!” (Zsolt 96,1-3; 11-12)*

Addig ismételd e zsolttárt, amíg nem telítődik szíved Isten iránti túlcserdülő szeretettel. Amikor már úgy érzed, hogy most is tanultál valamit Jézustól, öröm van a szívedben, akkor ezt meg kell osztani, el kell mondani! Kiknek, hogyan? Persze az egész világnak. De azért ez nem megy, egy szegletet választunk ki karácsonykor belőle, a karácsonykor legfontosabbat. Ajánlom Benedek Elek szép versét programadónak:

*Jézus tanítványa voltam,
Gyerekekhez lehajoltam,
A szívemhez fölemeltem,
Szeretetre így neveltem.*

Urunk, Jézus Krisztus! A világnak szüksége van rád, a mai korban inkább, mint valaha. Urunk, Jézus, csak te tudsz megfelelni összes kívánságunknak, betölteni lelki ürességünket. Te tudsz hathatósan, de szelíden a jó felé irányítani bennünket. Segítsd családjaink életét, adj erőt az apostolkodáshoz. Add meg az örömet, hogy általad bensőséges hitbeli életet éljünk!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek áldott, szép ünnepeket!
De Colores!

Horoáth Zoltán plébános, Újpest

Tartalom

Horoáth Zoltán atya köszöntője	1
Országos ultreya – Fabók Iláikó zárszava	2
Titkársági választás – Az új titkárság (Kovács Ádám) és Lelkes választás (Bozi György)	3
Az utócursillo éve	4
Tájékoztató a Nemzeti Titkárság Állandó Tanácsának üléséről	4
Cursillón voltunk	
Beszámoló a 85. férfi és a 89. női cursillóról	5
Váci börtöncursillo – Székely János püspök atya írása	11
Cigány cursillók Szegeden	11
Alapítványi beszámoló 2015	12
Vezetők Iskolája – 2016. 1. félévi időpontok	13
Rendszeres régiós találkozók időpontjai	14
2016. évi cursillók időpontjai	15

„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük”

Idén szeptember 19-én Budapesten tartottunk országos ultreyát, amelynek ezúttal az Újpesti Egek Királynéja főplébánia adott otthont. Az ultreyát az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Cursillo Mozgalom Budatétényi Szent Gellért és Boldog Özséb Titkárságai közösen szervezték. A szervezőcsapatot Fabók Ildikó, a Magyarországi Cursillo Nemzeti Titkárságának világi elnöke irányította. Az alábbiakban Fabók Ildikó az ultreyán elhangzott zárszavát közöljük.

„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük” – nemcsak az országos ultreya, hanem az utócursillo évének is a mottója. Az idézet talán sosem volt ennyire aktuális, mint most!

Kedves ünneplő testvérek!

Néhány gondolattal szeretném lezárni ezt az örömteli együttlétet.

A mai napon több mint 400-an gyűltünk össze az Úr Jézus nevében! Mi cursillisták, akik hiszünk a Szentlélek bámulatos erejében, aki mestere az imádságnak!

Azt tapasztaltam a szervezés alatt és most egész nap, hogy valamennyien örömmel és bizakodással jöttünk el Újpestre, az országos ultreyára ünnepelni, sokan azok közül, akiket rabul ejtett a Cursillo hivatása. Öröm volt találkozni, rég nem látott arcokat felfedezni, és sok év után úgy örülni egymásnak, mint az első találkozáskor.

Minden ünnep arra indít bennünket, hogy megálljunk egy kicsit, összegezzük az életünket, és nézzünk vissza, hogyan is telt az elmúlt időszak? Így tehettünk most mi is, mindannyian, megállhattunk, és rápillanthattunk a Cursillo helyzetére, illetve a saját helyzetünkre.

Ebben a visszanevezésben segítségünkre volt Nagy Károly atya buzdító mondatai, a megindító tanúságtételek, Székely János püspök atya gondolatai a homíliában és Herpy Gyuri atya tanúsága, kérése.

De ahhoz, hogy az ünnep idején ne csak hátra, hanem előre is tudjunk nézni, jó volt meghallgatni az egyházmegye megvalósított és tervezett programjait, ezekből erőt meríthetünk.

Ünnepelhettük a közösség szeretetét, jókedvét, hitét, elkötelezettségét, a terveket, eredményeket, és a kudarcokból levont tanulságokat is.

Az ünnep nem múlhat el hála és köszönet nélkül. Nagyszerű, hogy van KINEK és van MIÉRT hálát adni.

Hálát adunk az Istennek a Cursillóért, az alapítók bátor elkötelezettségéért! Hálát adunk azokért, akik elhozták Magyarországra, akik segítettek elterjeszteni az egyházmegyékben, és hálát adunk azokért, akik élnek a negyedik örök napot, és barátságukkal Jézus szeretete mellé állítják a távol lévőket!

Köszönetet kell, hogy mondjunk elsősorban Horváth Zoli atyának, aki hatalmas szívvel kölcsönözte a templomát, a plébániáját erre az alkalomra is! És ami nem kis dolog, asszonyokat meghazudtoló ötletekkel segítette a szervezőket jó és praktikus tanácsaival. Köszönet János püspök atyának, aki hatalmas lélekkel, fáradhatatlanul járja az országot, és erősít bennünket. Most is esküvőre kellett elmenjen, ezért nincs közöttünk.

Köszönet a szervezőknek, a zenészeknek, mindenkinek akik a szervezésben, beszerzésben, a berendezésben, az ebédeltetésben, a kalauzolásban segítettek! És köszönet azoknak is, akik itt tudnak maradni, és a helyrerakásban is segítenek!

Köszönöm mindenkinek, hogy eljöttek, sokan fáradtságos utazás után vagyok, de a nevetés, a jó szavak, a megosztott gondolatok, végül az Eucharisztia közös ünneplése építettek bennünket, remélem enyhítette a fáradtságokat is. Megerősített bennünket, hogy jó az Isten!

Az előző országos ultreya óta eltelt időben a Cursillo fontos állomáshoz érkezett,

mert Istennek hála idén február 21-én megalkult a Magyarországi Cursillo Nemzeti Titkársága, az összes egyházmegye részvételével. Ez óriási lépés a lelkiség életében, az egység és a szeretet útján!

A misében János atya meghirdette az utócursillo évét, amellyel az a szándékunk, hogy a következő egy évben fektessünk nagyobb hangsúlyt arra, hogy keressünk fel mindenkit! Levélben, telefonon, személyesen, olyanokat is, akiket talán szem elől tévesztettünk. Szítsuk fel egymásba az első szeretet élményét a Cursillo iránt, segítsük visszatérni azokat, akik egy kissé eltávolodtak tőlünk. Hívjuk őket, adjunk programot és feladatot, hogy újra magukéknak érezzék a Cursillót, és annak minden szépségét! Várunk újra mindenkit, még ha bánat, félreértés, vagy sérelem kedvedet szegte valamikor! Gyertek és szolgáljunk együtt az Urat! Neki ránk, és így van szüksége! Krisztus számít ránk!

„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük” (Mt 18,20)

A mottó talán sosem volt ennyire aktuális, mint most!

Talán soha nem volt ennyire világos és aktuális a Cursillo hivatása, módszere, mint a mostani időkben! Erősítsük meg a kapcsolatunkat Jézussal! Evangelizáljunk, hogy még több ember fogadja el Jézus tanítását! Legyünk készek az imacsoportjainkban az engesztelésre, kérve a hűség, elköteleződés, kitartás ajándékát! Kérem a kiscsoportokat, hogy találkozáinkon a kereszténységért, hazánkért, Európa megmentéséért engeszteljünk.

De Colores!

Az új titkárság

Az október 10-i választás menete kicsit eltért a korábbiaktól, főképp a tényleges szavazást megelőző ultreya miatt. Az azon elhangzott tanúságtételek, asztalbeszélgetés, majd János atya gondolatai jó lelki alapot adtak a „száraz” választásnak. Örömteli volt a több új név a jelölőlistán, akik mellett szinte kivétel nélkül szerepeltek a korábbi titkársági tagok is. Velencei Kati egészségügyi állapota, Csákó Gyuszi pedig megnövekedett munkahelyi és otthoni kötelezettségei miatt nem vállalta a jelölést.

Az eredmény a korábbi híradásokból már ismert. A világi elnök mellett a legtöbb szavazatot kapott 5 személy lett a titkárság belső körének (grémium) tagja. Ők a következők (zárójelben a vállalt feladatkör):

- Bozi György (elő- és utócursillo, listák)
- Kovács Ádám (világi elnök)

- Pallos Andrásné Zsuzsa (gazdasági ügyek)
- Szieberth Máté (nemzetközi kapcsolatok, Vezetők Iskolája)
- Várdai Judit (3 nap, munkatársképzés)
- Weisz Teodóra (média)

- Székely János püspök atya továbbra is vállalja a lelkivezetést.

Egyéni beszélgetések nyomán alakult ki, hogy ki mit csinál az elkövetkező három évben, illetve hogy kik lesznek a tágabb titkárság tagjai. Ők a következők:

- Boczkó Zsolt (sport)
- Korai Pálné Szandra (lelkigyakorlatok)
- Oláh Anita (pályázatok)
- Pintér István (palancakkoordináció)
- Sárközi János, Csomó (zene)
- Ulicsák Péter (kapcsolattartó a Szent Gellért Titkársággal)
- Varjú Viktória (fordítások)
- Visy Róbertné Éva (iroda)

Ugyancsak a titkárság tagjai a régiófelelősök:

- Földes Mária (Zuglói)
- Guzsaly Barnabás (Dél-Pest)
- Körössy Gábor (Észak-Pest)
- Marosiné Váradai Andrea (Észak-Buda)
- Maróti-Agóts Lászlóné Gabi (Kelet-Pest)
- Megyeri Attila (Bel- és Dél-Buda)
- Telek Mihály (Rákospente)

A titkársági tagokon kívül feladatot vállalt Solymosi Kati (Vezetők Iskolája házaszszoneya) és Mihálffy Gáspár (pályázatok) is.

A Cursillót nem mi, hanem a Lélek élteti. Kérjük őt, hogy világosítsa meg értelmünket, és nyissa meg szívünket, hogy jobban tudjuk közvetíteni Isten szeretetét a környezetünkben lévőknek és hiteles tanúi lehessünk. De Colores!

Kovács Ádám

Lelkes választás

Október 10-én szombaton délután a Lélekhívó nyitó ének után Herpy Gyuri atya köszöntőjével és áldásával kezdődött az ultreya és a titkársági választás.

Már Gyuri atya jelenléte és szavai olyat repítettek rajtam, hogy nehéz volt a földön maradnom, figyelemmel vezetni a délutánt, olyannyira, hogy ez nem is mindig sikerült.

Sajnálom, ha valaki így gondolkodott: „nem igazán ismerem a közösség vezetőit, sem a feladatokat, hogyan válasszak, inkább el sem megyek”, mert egy lelkileg fel-emelő ultreyáról, együttlétről maradt le. És persze azok megismeréséről, akik eljöttek, és készek voltak szolgálatot is vállalni. ☺

Tanúságtételek, majd elég sok, de úgy tűnt mégsem elegendő idővel, kiscsoportos megosztás segített bennünket a találkozásokhoz, és vezetett minket egy nagyon jó hangulatú választáshoz.

Mind a tanúságtételek, mind János atya gondolatai megerősítettek, hogy ne én találjam ki küldetésem, feladataimat, ne én próbáljam ismert vagy feltételezett képességeim alapján kigondolni mit is kell ten-

nem. Hanem egy a teendőm, feltekinteni az Úrra, és bízni, és igent mondani, ha hív. Mert, idézem János atyától: „Az Úr nem a mi logikánk szerint választ ki. Viszont, amivel megbíz, arra áldását adva megadja az erőt, a képességeket.”

A tanúságtételek üzenetei közül talán István egyik gondolata idézte ezt a legerőteljesebben: „Jó is volt, hogy ennyi hiányossággal futottam neki a rektorságnak. Így legalább annál több területen tudott segítségemre sietni az Úr, kipótolni hiányosságaimat, kegyelemmel erősíteni, annál több formában munkálkodhatott bennem, és általam.” És nem erre vágyunk? A kegyelemre, hogy áldás legyen a tetteinken?

Ismerős? „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” (2Kor 12.9)

A választás első szakaszában a három elnöki posztra jelölést elfogadó társunk közül, döntő szavazati többséggel, Kovács Ádámot választottuk meg a Boldog Özséb Titkárság világi elnökének. Ezután a titkársági tagságra jelölést kapott, és azt elfoga-

dó társaink közül választottunk.

János atya mint lelkivezető és a világi elnök mellett a legtöbb szavazatot kapott 5 fő (Weisz Dóri, Pallos Zsuzsa, Várdai Judit, Szieberth Máté és én) lett a hétfős grémium tagjai. A bővebb titkárság kialakításához november elejéig, Ádám minden tagságra kiválasztott társunkkal elbeszélgetett.

Nagy öröm, hogy a régebb óta a titkárságban dolgozók mellett több, idáig a munkában nem résztvevő társunk is vállalt jelöltséget. Szavazatot kaptak: Boczkó Zsolt, Bozi György, Földes Mária, Korai Szandi, Megyeri Attila, Mihálffy Gáspár, Oláh Anita, Pallos Zsuzsa, Pintér István, Sárközi János Csomó, Solymosi Kati, Szieberth Máté, Tímárné Varjú Viki, Várdai Judit, Weisz Teodóra és Ulicsák Péter.

A délután folyamán a lelki emelkedést hallhatóan is tapasztalhattuk. ☺ Az esztergomi közösségből Csomó eléggé halvány állapotban érkezett. Halkan, rekedt hangon köszönt: „Gyuri lebetegedtem, a gitárom sem hoztam, mert hangom sincs”.

A választás szavazatszámamlálási szünetei-

„A keresztények legyenek alázatosak, de ne féljenek merész tetteket végrehajtani!” — Ferenc pápa

ben énekeltünk. És mikor gitárom átadtam Csomónak, ő olyat zenélt és hangjához térve énekelt, hogy belezengett a lelkem is.

Ez az, de jó így dicsérni az Urat!

A választást pár nappal megelőző Vezetők Iskoláján Zsolt atya sokrétű, kiváló

előadásának záró gondolatai alapján: köszönjük mindenkinek, aki idejét adta, ott hagyta házi munkáját, vagy pihenését, és eljött, vagy, akár csak imáival kísért minket! Köszönjük, aki vállalta a jelöltséget, ezzel is jelezve, hogy kész a közösségért tenni,

szolgálni, áldozatot hozni, de ezzel kockáztatni is, hogy az esetleg kevés kapott szavazat fájdalommal, csalódottsággal járhat.

De Colores

Bozi Gyuri

Az utócursillo éve

A Nemzeti Titkárság Állandó Tanácsa 2015. április 8-án, az első értekezletén elhatározta, hogy egy évig az utócursillóra próbál nagy hangsúlyt fektetni, kérve az egyházmegyéek titkárságait, hogy szólítsák meg újra a közösségeiktől elmaradt testvéreket, és a csoportépítés sürgető feladatát igyekezzenek jobban előtérbe helyezni tervezett programjaikban.

Több mint 25 éve tartozom a Cursillo közösségébe, de talán még soha nem volt ennyire aktuális a lelkeség karizmája, ezen belül az, hogyan éljük a negyedik örök napunkat.

A kereszténységünket óriási veszély fenyegeti, a bajt magunk hívtuk ki, magunk ellen. Ha eddig nem is, most itt az idő, hogy komolyan vegyük küldetésünket, imával és apostoli életünk felmutatásával. A Cursillo arra is meghív bennünket, hogy „magcsoportokat” hozzunk létre, mert az Egyház nem mint intézmény fogja megújítani a társadalmat, hanem mi, az egyház tagjai. „Kapcsolatok hatnak kapcsolatokra” mondjuk a Közösség beszédben. Ha mi, a cursillok meg tudjuk mutatni közösségeink örömét, egymás iránti elkötelezett szeretetünket, evangelizáló éle-

tünket, akkor mintát fognak venni rólunk más, nem Jézus szeretetére épülő csoportok is! A Keresztény Civil Szervezetek Országos Fórumán november 19-én – ahol a cursillo lelkeséget képviseltem – Maróth Miklós, az MTA professzora *Muzulmán és keresztény kultúra együttélése* c. előadásában a következőket mondta: „Nem a beáramló és letelepedő muzulmánok integrálódnak a keresztény kultúrába, hanem a kereszténység hátrál meg az iszlám előtt!”

Mikor ezt a cikket írom, azt a hírt halom, hogy Norvégiában levették a kereszteteket a falakról!... Nehogy megbántsák vele a beáramló más hitűeket.

És hallgatunk!

Amikor azt mondják, hogy Európa megöregedett, bizonyára igaz ez a biológia törvénye szerint. De vajon nem arról van-e szó, hogy nincs motivációnk, nincs bennünk tűz, elszántság, érdeklődés, tenni akarás? És nem az Isten forró szeretete iránti közbizonyosságunk tett „öreggét”?

Az Úr Jézus azt mondta: „Menjetelek, te gyetek tanítványommá minden népet!” (Mt 28,19). A Cursillo ehhez ad módszert, ezt

tanítja, és erre küld a záróünnepélyen a keresztet átadásakor.

Bonin azt kérte tőlünk: hogy azért tartunk hétvégeket, hogy minél több csoport alakuljon. Robert Schuman azt mondta: „Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.”

A 2016-os év több katolikus rendezvénye fogja kérni a cursillok részvételét. Így a Katolikus Társadalmi Napok, melyet október 7–8. között Budapesten lesz. De a városmisszióhoz hasonló feladattal is indul kezdeményezés Székely János püspök atya vezetésével, amelynek programjába is bekapcsolódhatunk.

Arra szeretném buzdítani a cursillos közösségeinket, hogy ne lankadjunk az engesztelő imában. Bátran merjük felmutatni keresztény értékeinket, tanúságtevő életünk példájával apostolkodjunk. Keressük meg a régen látott testvéreinket. Hívjuk őket ultreyára. Szervezzünk lelkinapokat a hitünk megerősítésére.

Legyen életünk a negyedik evangélium!

De Colores!

Fabók Ildikó

Tájékoztató a Nemzeti Titkárság Állandó Tanácsának üléséről

A Nemzeti Titkárság Állandó Tanácsa 2015. november 21-én megtartotta soron következő ülését. Az ülés témái és döntései voltak:

1. Meghallgattuk a beszámolót a beszédvázlatok egységesítése, valamint a kézikönyvek esetleges hibáinak javítása tárgyában.
2. Az Ideas Fundamentáles II. változata megjelent, a fordítás lektorálása zajlik.
3. Megalakult a börtöncursillo titkársága, melynek mintájára a cigány cursillo tit-

kárságának felállítását kezdeményezte az állandó tanács.

4. A jövő év programjainak előkészítése megkezdődött.

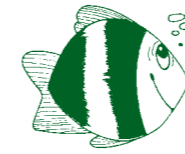
A Katolikus Társadalmi Napok következő rendezvénye Budapesten lesz, 2016. szeptember 23–24 között. A Cursillo jelenléte kívánatos lenne az eseményen.

5. A bevándorlási hullám az idők jele. Ha nem lesz erős keresztény válasz, az isz-

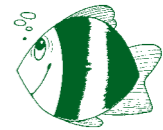
lám elsöpör minket. Ezért missziós program tervezése indult el, melynek arca a Cursillo lesz. Az első város, amelyet megcéloz a misszió Veszprém, május 7-én, Gizella napon.

6. Az állandó tanács megalkotta a Magyarországi Cursillo Mozgalom Nemzeti Titkárságának Szabályzatát.

Fabók Ildikó

Cursillón voltunk...

85. férfi cursillo

„A levertségemet a derű és öröm váltotta fel”

Több mint egy éve álló meghívásnak tettem eleget, amikor a 85. férfi cursillóra jelentkeztem. Hálával és köszönettel tartozom Bozi Gyurinak, hogy eszébe tartott, és újra meghívott.

Fáradtan és leverten érkeztem Tahiba csütörtökön este. Régen nem volt érkezésem végig gondolni, és rendezni az érzéseimet, gondolataimat, kapcsolataimat (családommal, a Jóistennel). Feltett szándékom volt, hogy a beígért három napot ennek fogom szentelni. Bár őszintén szólva, volt szorongás bennem, hogy miként fogok ebbe az ismeretlen közegbe beleilteni. Ezért (elővigyázatosságból) vittem magammal írásbeli munkát, és azt gondoltam, hogy ha „nem jön be”, aludni még mindig tudok majd, hiszen abban is komoly lemaradásom van. A mindennapok szeretetlensége, amivel a hétköznapi közegekben oly sokszor szembesülök, teljesen lehúzott, minden energiámat s lelkesedésemet ellopta.

Így kezdődött. Mindezt rögtön feljállottam a nyitó keresztúton, és el is szégyelltem magamat, hiszen én csak dühöngök, miközben Jézus értem (is) alázattal hordozta keresztjét.

A nagyon jól megszerkesztett tematikát példás tartalommal és odafigyeléssel töltötték meg a szervezők. Teljesen letaglózott az az ajándékozó szeretet, amellyel fogadtak bennünket, és terelgettek minket. Régen találkoztam ekkora nyitottsággal, ajándékozó kedvességgel. Öröm volt ilyen oázisba cseppenni.

Nagyon megindítóak és magukkal ragadóak voltak a beszédek. A csoportmunkában rögtön barátként sikerült részt venni.

Többször eszembe jutott Helen Keller gondolata, mely szerint bosszankodtam, hogy nincs szép cipőm, amíg nem találkoztam olyannal, akinek nincs lába. Itt most arra gondolok, hogy példákat kap-

tam arra, hogy miként kell méltósággal, helyes szeretetbe öltöztetetten hordozni a nehézségeinket, mi is a keresztény ember feladata.

Vasárnap este fáradt voltam és boldog. A levertségemet a derű és öröm váltotta fel. Egy kicsit izgulok a „házi feladattól”: hogyan fogom tudni hűségesen és kedves alázattal hírül vinni mindenki felé a keresztény örömhír nagyszerűségét? Erőt, példát sokat kaptam. Köszönöm.

De Colores

Dombóvári Péter

Köszönöm neked, Uram!

Kirándulásra indultunk plébániánk néhány családjával. Előtte közösen részt vettünk kiindulópontunk falujának vasárnapi Szentmiséjén. A mise után barátom szabadkozva odalép hozzám: „Ó, de jó, hogy találkozunk. Hetek óta nem érlek el – eljártam a telefonszámomat... Szeretnék elhívni egy lelkigyakorlatra. (Székely) János atya is ott lesz” – mondta közös papbarátunkhoz való kötődésemre alapozva.

És persze jól csinálta. Barátom tiszta, őszinte, „hiteles” személye is elég lett volna, de biztosra akart menni... Annyit kértem, hogy hadd beszéljem meg otthon feleségemmel. Judit azonnal igent mondott. Én már a templom előtt éreztem, hogy nemnem kell.

Ennyi volt az előzménye az én cursillóhoz való csatlakozásomnak. Utólag elég furá, hogy eddig semmit nem tudtam a mozgalomról, s az is elgondolkodtató, hogy míg másokat évekig kellett győzködni, addig én elsőre ide sodródtam.

A 85. férfi cursillo volt az én hitéletem egyik fontos mérföldköve.

Gyülekező, elmélkedés, vacsora, szilencium.

Elméledés, reggeli, beszédek – de milyenek!

Asztaltársak – de milyenek!

Férfi tanúságtételek, könnyek – de milyenek!

Misék, szentségimádások, papok – de milyenek!

Még most is tart bennem az a hétvége... Aztán vége lett.

Vége?

Hiszen most kezdődik!

Kezdődik?

Add, Uram, hogy kezdődjék!

A legfontosabb tanulságot még hazafelé kimondattad velem. Eddig szilárd hitem szerint éltem. Kerestem, és jártam az utat, amiről mindig tudtam, hogy hozzád visz. Ez volt az én hitem.

S most?

Megadottad az a végtelen kegyelem, hogy megérezhettem a tőled kapott hitet. S ez nagyon más. A te szereteted ajándéka a hit, amiről eddig azt hittem, hogy ez mind az enyém. Most már tudom, hogy ez mind-mind a tiéd, s én benned vagyok, s így lehetek részese végtelen szeretetednek. A tőled kapott hit csak benned tud működni. S ha bennem működik, az azt jelenti, hogy te bennem vagy. Csodálatos felismerés. Pedig te ezt egyértelműen tudtad velünk Szent János apostolon keresztül. Csodálatos ajándék. Csodálatos kegyelem. Köszönöm mindenkinek, akiket azért küldtél, Uram, hogy mindezeket velünk, rajtuk keresztül megélesem.

Köszönöm Héjja Gyuri és Ági, köszönöm Haraszi Bálint, köszönöm Máté Csaba atya, köszönöm Szűcs Balázs atya, köszönöm Székely János atya, köszönöm minden résztvevőnek és legfőképp köszönöm neked, Uram!

De Colores!

Bencze László

„Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem”

Meghívás

Először a páromtól, Böbitől hallottam, hogy „Neked el kell menned cursillóra”. Kérdésemre, hogy pontosan miről is van szó, a tömör, de ellentmondást nem tűrő, „Majd megtudod!” választ kaptam, egy a cursillokra oly jellemző, angyali mosoly

kíséretében. Ezt követően teltek, múltak a hónapok és egyre többektől hallottam a cursillóról, de még mindig nem éreztem magamban a késztetést, hogy nekem ezen részt kellene vennem, igaz ellenzés sem volt bennem. Zavart ugyan picit, hogy elég rejtélyesen – a lényegét nem kifejtve – beszéltek róla, de tudtam, hogy rám erőszakolni úgysem lehet, a döntés az enyém. Így érkezünk el egy szeptemberi vasárnaphoz, amikor is mise után Komor Pisti megkérdezte, hogy mit csinálok november 19-én. „Húha, nem is tudom” – volt a válaszom. „...mert én már tudom – így Pisti – jössz a cursillóra, ne csinálj programot!” Ott és akkor már tudtam, hogy résztvevője leszek ennek a három napnak, de hogy milyen élményekben lesz részem, azt akkor még csak nem is sejtettem, bár a kíváncsiság és a várakozás egyre fokozódott bennem a kezdésig.

Megtapasztalás

Sötét volt, amikor a Szív Lelkiségi Központhoz megérkeztem. Két mosolygós úriember fogadott, és minden tiltakozásom ellenére, nem erőszakosan, de ellentmondást nem tűrően elvették tőlem a csomagjaimat, és bekísértek az épületbe. Elfoglaltam a szobámat, és csatlakoztam az előtérben gyülekező emberekhez. Feltűnt, hogy voltak aktívabbak, akik szemmel láthatóan már régebb óta ismerték egymást, tematizálták a beszélgetéseket, és voltunk mi visszafogottabbak, akik kicsit feszengve, a 'mi vár itt ránk' érzésével szemléltük a csoportosulást. Aztán az esti közös vacsorával elkezdődött az a három napos programorozat, amelyet aki átél, élete meghatározó emlékeként és élményeként raktározza el a szívében. Ahogy teltek az órák, a napok, megértettem, hogy miért nem akart senki beszélni bővebben erről a lelkigyakorlatról. Egyszerűen azért, mert nem lehet róla beszélni, mert nincsenek megfelelő szavak az istenközeli élményre. Aki ki tudja tárni a szívét az Úr felé, meg tud nyílni a társai felé, az megtapasztalhatja, ahogy fokról-fokra, egyre jobban körbeöleli az Úr szeretete. Őszintén nem tudtam, hogy mire számíthatok, amikor elfogadtam a meghívást, de amit kaptam, az minden várakozásomat felülmúlta. Minden napnak volt egy olyan katartikus csúcspontja, amelyre ha visszagondolok, még mindig könnybe lábad a szemem, és úgy érzem, hogy tovább kell adni, mással is meg kell osztani

azt az örömet, melyet mi már átélhettünk, megtapasztalhattunk.

Hála és köszönet

Hálás vagyok mindazoknak, akik küldtek, hívtak, biztattak, hogy elfogadjam Isten meghívását. Minden résztvevőtől kaptam valamit, és úgy érzem, hogy az első nap gyülekező emberek csoportjából, az együtt töltött idő közösséget formált, és talán barátokká is tett bennünket. Ugyanakkor nem lehetett volna ilyen felemelő, megújulást, szemléletváltást magával hozó az élmény, ha nincsenek az atyák (Máté Csaba, Szűcs Balázs, Székely János) és a munkatársak – Haraszi Bálint vezetésével – akik időt, energiát nem sajnálva, áldozatkész munkájukkal előkészítették, felépítették és levezényelték ezt a cursillót. Színesen, élménydúsán, sok humorral fűszerezve, de nem utolsó sorban étellel, egyéni példamutatással és tanúságtétellel tették teljessé és feledhetlenné számomra az együtt töltött, isteni töltekezésre szánt időt.

Megerősítés

Mindennap olvasom az e-mail címemre küldött napi áhítatot. A záró napon reggel az alábbi érkezett:

„Lenyúlt a magasból (az Úr) és fölvet, a nagy vizekből kihúzott engem. Megmentett engem erős ellenségemtől, gyűlölőimtől, bár erősebbek voltak nálam. Rám törhetnek a veszedelem napján, de az Úr az én támaszom. **Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.** (2Sám 22,17–20.)

Érkezésünk estéjén, az elsők között feljegyzett gondolat ez volt: „Isten úgy szeret téged, ahogy vagy”. A záró napi áhítat mintha erre rímelve: „Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.” Számomra így foglalta keretbe az Úr ezt a cursillót. Ez volt az Ő válasza az elfogadott meghívására.

De Colores!

Magyarosi Laci

Egy újonc élményei a 85. férfi cursillón

A Cursillo mozgalma egy Szent Jakab úti zarándoklatból ered. A zarándoklat nagy lelki élményéből egy ideál és egy vágy született: jó lenne mindennapi életünkben

megvalósítani az ott megtapasztaltakat.

November 19–22. között tartották a 85. férfi cursillót, amelyen mint újonc (korommal ellentétben) részt vettem. Ez a lelkigyakorlat számomra az én ideáladó zarándoklatomat jelentette. Erről szeretnék most beszámolni nektek, új barátainak.

Előzmény: a meghívás

Feleségem egy évvel ezelőtt részt vett egy cursillón. Amikor hazajött, sugárzott az örömtől. Boldogan mondta, hogy nagyon közel került Jézushoz, és nekem is el kellene mennem erre a lelkigyakorlatra.

Bár örültem párom boldogságának, lelkesedése nem ragadott magával. Úgy éreztem, megfelelő a kapcsolatom Istennel, nincs szükségem lelkigyakorlatra. Társam azonban tovább ösztönzött, ebben segítségül hívta barátainkat, ismerőseinket. Ez elgondolkodtatott, de továbbra sem éreztem belső indítást.

Aztán egy októberi vasárnap megszólított az Úr az evangélium által: a gazdag ifjú kérdezte Jézust, mit kell tennie még az üdvösségért. Felmerült bennem, engem mi akadályoz a teljes odaadásban, mert a csöndes örömök mellett hiányzott a lelkesültség. Majd egy tanúságtételen keresztül világossá tette, hogy meghív a cursillóra.

Ismerkedés a cursillóval

Megérkezve a lelkigyakorlatra a baráti fogadtatás után röviden ismertették a Cursillo történetét, és elmondták lényegét: találkozás Istennel, önmagunkkal és embertársainkkal. Felhívták figyelmünket, hogy az előadások egymásra épülnek, ezért a végére állnak össze egészsé az elhangzottak. Ne ítéljük elhamarkodtan! Fontos az is, hogy nyitottak, befogadók legyünk.

A cursillo

Számomra a lelkigyakorlat Istennel való folyamatos találkozás volt. Éreztem a háttérben jelenlétét, irányítását, egyes eseményekben pedig átéltem megszólítását. Ebbe az alapfolyamatba ágyazódtak az önmagammal és embertársaimmal történt találkozások. Nekem ez az alapfolyamat szakaszolta a történeteket. A következőkben ezekről a szakaszokról számolok be nektek.

Bemutatók: felhívás szembenézéssel

A rövid bemutatkozások sajátosan hatottak rám. Közöltek velem valami lényeg-

geset arról, hogy ki vagyok, mi vagyok, és az lehangoló volt.

Am a kápolnában rögtön jött a vigasztalás az előadók által közvetítve: „Fogadd el magad!” „Az Atya ismer, mégis szeret.” Majd a tékozló fiú történetéről szóló elmélkedés alatt saját életemre gondolva bizonyosságként tört rám: Isten szeret, és a tenyerén hordoz. Azonban a sajátos hatások nem értek véget. A Szentbeszéd kérdése, hogy a tekintetem vajon a jómódú ifjúé, Júdásé vagy Péteré, megszólító erővel bírt. Zavarba jöttem, mert nem tudtam azt válaszolni, amit szerettem volna.

Az este további részében rám települt ez a zavar. Úgy tértem nyugovóra, hogy nem sok jót vártam a következő napoktól.

Szembesülés önmagammal

Az éjszakai pihenés alatt lelki erőt kaptam a folytatáshoz. A reggeli program után elkezdődtek a kiscsoportos foglalkozásokkal vegyített előadások. A feszes tempó nem hagyott időt egyénileg elgondolkodni a hallottakon. A jegyzetelés és a feltett kérdések közös megválaszolása teljesen lekötötte a figyelmem.

Az előadások és foglalkozások légköre baráti, őszinte és nyitott volt. Ez megnyílóra készítetett, időnként akaratlanul is. Jó volt „lubickolni” az asztaltársaimmal, az előadókkal és az egész közösség tagjaival való találkozásokban.

A hallottak és átéltek felismeréseket szültek bennem önmagamról. Isten kezdett szembesíteni önmagammal. Éreztem, megtisztulásra van szükségem. Jelentkeztem gyónásra.

Ekkor hihetetlen boldogságzuhany ért. Megkaptam az otthoni leveleket. Nem tudtam betelni velük. Örömmel vágtam neki a folytatásnak.

Sajnos, hamar kiderült, hogy még nem állok készen az őszinte bűnbánatra. Kénytelen voltam elhalasztani a gyónást.

Bűnbánat

Annak felismerése, hogy nem állok készen az őszinte bűnbánatra, megint lehangolt. Bár későre járt, és fáradt is voltam, mégsem feledtem le. Úgy éreztem, el kell olvasnom a hátralévő leveleket, és át kell nézmem aznapra jegyzeteimet. Miután megtettem, megnyugodva hajtottam álomra a fejem. Másnap reggel úgy ébredtem, hogy készen állok a bűnbánatra. A délelőtti foglalkozások alatt

összeállt bennem gyónásom tartalma, majd dél körül az egyik előadás végén lejátszott 51. zsoltárt hallgatva megkaptam a bűnbánat kegyelmét. Ezután alig bírtam kivárni, hogy gyónhassak.

Megtisztulás

Még sohasem volt ilyen jó gyónásom. Úgy éreztem, teljesen őszintén, minden nyomasztó teherről beszámoltam, és Isten megszabadított tőlük. Egyszeriben nagyon felszabadult lettem. Mire végeztem, már elkezdődött az esti agapé. Nagy örömmel csatlakoztam a többiekhez. Egyik asztaltársammal késő estebe nyúló, mély beszélgetést folytattunk.

Küldetés

Isten helyreállította és megerősítette barátságunkat, miután ráhagyatkoztam. Világossá tette, hogy az egómnak kisebbednie kell, hogy Krisztus növekedhessen bennem, és ezáltal örömmel, lelkesedéssel tudjam szolgálni embertársaim javát, azaz szeretni őket, az Egyházban és a világban, ami keresztény emberként a küldetésem.

Erre a szolgálatra a cursillón is lehetőséget kaptunk azzal, hogy bátorító, buzdító üzeneteket írhatunk egymás imakönyvébe.

Ünneplés

A cursillót záró misén és avató ünnepségen Isten országában éreztem magam. Megismétlem ottani hálaadásomat: „Köszönöm, Uram, hogy meghívtál, megtisztítottál, e közösség tagjává tettél, és megerősítettél küldetésemben. Ámen.”

De Colores

Fridrik Zoltán

89. női cursillo

A 89. női cursillóról

A cursillóról először fél évvel ezelőtt olvastam, mikor az interneten nézelődve közösséget kerestem. Felkeltette érdeklődésemet ez a kereszténységről szóló hétvégi kurzus. Úgy éreztem, jó lenne elmenni. Ekkor csak vágyakoztam, mert munkahelyi elfoglaltságom a részvételt nem tette lehetővé. Kedvezőtlen időbeosztású állásomat ok-

tóbertől magam mögött hagytam. Ismét szemem elé került a szívárványszínű hal jellel ellátott kurzus. Most már időm is volt, és nagy lelkesedéssel jelentkeztem. Ki hívott engem? Bennem volt a vágy, hogy szeretnék menni.

A három nap alatt az egymáshoz kapcsolódó előadások, tanúságtételek és megosztások az imával együtt közelebb hozták hozzánk a kereszténység lényegét. A társakkal való együttléttel könnyű volt, az önátadás, a mélyebb gondolatok kimondása már nehezebb. De a vasárnap reggeli énekes ébresztőt hallgatva úgy éreztem, testvéreim és nővéreim, akik a házban ébrednek.

Tamás atya, Zoltán atya, és a munkatársak figyelmessége, támogató, segítő részvétele, illetve Juhász Kati minden részletre kiterjedő szervezése, pontossága tette a hétvéget számunkra kellemessé, gördülékennyé.

Nagyon köszönöm és hálás vagyok Mindannyiótoknak és a különböző cursillós csoportoknak a ránk áldozott rengeteg időért, munkáért, készüléért, tervezésért, szervezésért és imáért. Mindez Isten szeretetének a közvetítése volt felénk, amit mindannyian megtapasztalhattunk.

Egyszer egy barátnómmal egy buszmegállóban váraoztunk. Egy hölgy is várt a buszra, arcán mosollyal.

– Nézd, hogy mosolyog az a nő! – mondtam. – Biztos keresztény! – válaszolta barátnóm.

Látszik? Krisztus öröme, békéje, szeretete kisugárzik.

Arra kaptam bátorítást, hogy amivel gazdagabb lettem, amiben elmélyültem a hétvége alatt, ne rejtsem el, hanem éljem!

Hiszen Krisztus számít rám.

Krisztus számít ránk!

De Colores!

Dallos Szilvia

Szent Teréz-asztal

Beszámoló a 89. női cursillón való részvételről

November 5-én este izgatottan érkezünk Tahiba, hogy részt vegyünk a hölgyek számára szervezett cursillón. 19-en voltunk „újoncok”,

akik többnyire Budapest különböző plébániáiról érkezünk, de egy hatfős csoport Abonyból is jelen volt. Kicsit megszeppenve léptünk be a Szív Lelkiségi Központ épületébe, ahol először bemutatkoztunk egymásnak, hogy tudjuk, kikkel együtt töltjük el az elkövetkezendő három napot. Azt tudtuk, hogy valami jó vár ránk, hiszen a meghívóink csupa jót mondtak a cursillóról, de hogy pontosan mi, azt senki nem tudta. Az első kellemes élményem az volt – ahogy mindenki másnak is –, hogy a szervezők meleg szeretettel fogadtak, a félelmeinket próbálták eloszlatni és mindent megtettek azért, hogy otthon érezzük magunkat. A feszültségeket sikerült is elég hamar feloldani. Különböző okok miatt jöttünk el a cursillóra, ki lelki megújulást keresett, ki befogadó közösséget, volt aki kíváncsiságból vágott neki a „kalandnak”, de többnyire több célunk is volt amikor jelentkezünk. Én Horváth Zoltán plébános atya meghívására érkeztem, ahogy még hárman az újpesti Egek Királynéja Egyházközségből. Kezdetben az tartott vissza a jelentkezéstől, hogy a férjem nem jöhet velem együtt, így nem lesz közös az élmény. Amúgy is keveset látjuk egymást hét közben, és ha jelentkezem, a hétvégét sem tölthetjük együtt. Zoltán atya második meghívására a férjem mondta, hogy ezt a lelki programot nekem találták ki, és javasolta, hogy vegyek részt rajta, így végül jelentkeztem. Vágytam lelki megújulásra, új közösségre és kíváncsi is voltam, hogy mit kaphatok, mire hívott meg a plébánosunk.

A napi verklei és a munkahelyi átszervezés miatt feszültségekkel tele és önbizalom hiányában érkeztem Tahiba. Azonban ahogy telt az idő, egyre több szeretetet, megértést, önbizalmat kaptam, és önmagam jobb megismerése révén rádöbbentem, hogy nem is vagyok értéktelen. Ez hatalmas élmény volt. A Szentlélek átjárta a közösséget, mindenki érezte a jelenlétét, áramlott a szeretet. Kiszakadva a mindennapokból egy varázslatos, csodálatos világba léphetünk be három napra. Nagyon jó volt halani, hogy mások is küzdenek problémákkal, és megtapasztalni, hogy nem vagyunk egyedül, az Úr velünk van, segít, csak kérni kell, és megtörténhet a csoda. Ha másnak segít, velem ez miért ne történhetne meg? Maradandó nyomott hagytam bennem az a megvilágosodás, hogy kérhetek tényleg bármit, jusson eszembe Krisztushoz fordulni, és megkapom, ami a javamra válik.

Minél többet adtunk magunkból, annál többet kaptunk. Nagyon megható pillanatokat élhettünk át, és persze többször el is érzékenyültünk. Annak pedig külön örültem, hogy az egész cursillót végig kísérték az énekek, amelyek szintén felemelőek voltak és boldogság volt együtt énekelni, dicsőíteni az Urat.

A három nap alatt annyi kegyelmet, szeretetbombát, hitünkben való megerősítést kaptunk, úgy fel tudtunk töltekezni, hogy ez remélhetőleg hosszú távon segít további életünkben, és mi is fényt sugározhatunk mások felé.

Tudjuk, hogy sokan dolgoztak és imádkoztak értünk. Nem volt hiábavaló a fáradozásuk és a rengeteg ima, amit értünk mondtak ismeretlenül. Ezúton is szeretnénk megköszönni nekik a sok munkát, és az Úr áldását kérjük a további gyümölcsöző munkájukra. Mi pedig várjuk a folytatást, az újabb találkozást, ahol meg tudjuk osztani a cursillo elvégzése óta történeteket, hogy mit sikerült megvalósítani a kitűzött céljaink közül, és milyen hatással volt ránk az együtt töltött három csodálatos nap. Isten áldását kérem az Cursillo új tagjaira is, hogy mi is tudjuk sugározni a kegyelmet mások felé, hogy minél több ember szívéhez eljusson.

Míndezek mellett lenne még egy javaslatom a házasságban élők számára. Ha csak az egyik házastárs vesz részt cursillón, a csodás napok után jöhetnek a kérdések, hogy mi történt. Mivel nem mindent lehet megosztani, és elmesélve nem is lehet átélni ezt a három napot, falak épülhetnek a férj és a feleség közé. A férjem két héttel később Tihanyban vett részt cursillón, aminek az eredménye valódi csoda lett. Az amúgy is jó házasságunk teljesen megújult, ami a Szentlélek kegyelme nélkül nem történhetett volna meg. Tehát minden házaspárnak azt tudom javasolni, hogy rövid idővel egymás után vegyenek részt a cursillón, így megtapasztalhatják azt a hihetetlennek tűnő csodát, amit mi a férjemmel átélünk.

De Colores

*Henter Ági
Szent Katalin-asztal*

Találkozás önmagammal – cursillo

Nagyon izgatott vagyok, hogy erről a nagyszerű élményről írhatok. Talán nem is tudok

megfelelően elcsendesedni, hogy higgadtan írhassem le, ami a lelkemben végbe ment. Mert bizony elboritanak az érzések. Több mint egy hete, hogy hazajöttem a cursillóról, a lelkem mégis olyan, mint az áradó folyó, amely áttör mindenben.

Pedig azon a bizonyos csütörtökön nem így jöttem el itthonról. Remegve indultam el az ismeretlenbe, egy számomra idegennek hitt világba. Azért éreztem így, mert az én megtérésem papírján még meg sem száradt a pecsét. (Zoltán atya ebben az évben, Húsvétkor keresztelt meg.) Úgy éreztem új vagyok, kívülről. Mi keresni valóm van olyan emberek között, akik valószínűleg gyermekkoruk óta vallásos neveltetést kaptak, templomba járnak kicsi koruk óta, hittant tanultak. Bár a keresztelém gyönyörű volt, és hálát éreztem, hogy eljutottam idáig, nem jártam semmilyen csoportba. Vasárnaponként, sőt, nem is minden héten, elmentem a templomba, beültem az utolsó előtti sorba és ennyi. Nem tudtam továbblépni. Jött a nyári „leállás”. Megígértem magamnak, hogy ősszel továbbra is járni fogok hittanra, vagy bibliaórára, de nem tettem. Közben már javában tartott részvételem a lombikprogramban. Éreztem legbelül, hogy nem kellene beavatkozni Isten dolgába, de a kétségbeesett vágy, hogy kisbabánk legyen elnyomott minden belső hangot bennem. Két vetélést – mert az elhalt embrió nem tudta elhagyni a testemet – két sikertelen beültetés követett. Szomorú és elkeseredett voltam. Egyre csak arra gondoltam, mikor lesz már végre saját gyermekünk; és egyszer csak jött egy üzenet Zoltán atyától, amelyben meghívott a cursillóra. Azt írta, nem fogom megbánni. Vakon megbíztam Zoltán atyában. Ha ő ezt mondja, az úgy is van. Aznap este már jelentkeztem is. Nagy hálát éreztem, hogy a Jóisten megpróbál kirángatni a gödörből, örültem, hogy Zoltán atyán keresztül eljött értem. Már nagyon régen utaztam el egyedül. Örültem is, hogy kiszakadhatok a megszokott környezetből, de féltem is az ismeretlentől. Mire leszálltam a buszról, besötétedett. Minden idegen volt körülöttem. Körbevett a sötétség és hirtelen olyan érzésem volt, mintha a Harry Potterbe csöppenem volna, és most mennék át a 9 és háromnegyedik vágányon, át egy másik világba. A Szív Lelkiségi Központ bejáratánál kedves, mosolygós emberek gyűltek körém,

én pedig nagyon meg voltam illetődve. Az egyik hölgy felkísért a szobámba – később kiderült, hogy Kriszti volt az, akivel együtt kerültem a Szent Ágnes-asztalhoz. Már csak várnom kellett a kezdésre. Ezek után olyan gyorsan peregtek az események, hogy a társaimmal még beszélgetni is alig tudtunk. Nagyon sokat imádkoztunk, és tanultunk. Megtanultam, hogy milyen az, ha Krisztust befogadom, és engedem, hogy velem legyen a nap minden percében, hiszen majdnem négy napig egy fedél alatt éltünk Krisztussal. Már az első nap elhangzott az a mondat, hogy ne akarjak más lenni, mint amilyen vagyok. Ismerjem meg önmagam, és békéljek meg a rossz tulajdonságaimmal is, mert azok is jóra fordíthatók, hiszen Krisztus olyannak szeret, amilyen vagyok. Aznap még elhangzott egy olyan mondat is, hogy: „minden nő képes anyának lenni, ha elhiszi és vágyik rá.” Ezeket a gondolatokat – és még sok más – próbáltam az esti szilencium alatt feldolgozni, magamévá tenni.

A cursillo alatt felismertem, hogy mennyit tehetek saját magamért és másokért, és ez örömmel töltött el. Meglepett az önmagammal való találkozás. Megláttam önmagam Krisztus szemével, és tetszett, amit láttam. Krisztus megmutatta mennyi jó tulajdonságom van, mennyi érzélem és szépség van a lelkemben, milyen kedves és befogadó ember vagyok. Krisztus tehát nem adta fel, kereste velem a kapcsolatot és magához édesgetett. Csak reménykedhetek benne, hogy ilyen is vagyok tényleg, és ez nem valamiféle fals önértékelés eredménye. Bizalmat kaptam Tőle, rajtam áll, hogy bebizonyítom, tényleg ilyen vagyok. Az is nagy öröm, hogy Föcihez, Dórához, Mártihoz és Krisztához kerülhettem, a Szent Ágnes-asztal tagjaként. Úgy érzem, nagyon jól együtt tudtunk dolgozni. Mindenki türelmes, nyugodt és befogadó volt. De nem csak ők voltak ilyenek, mindenki. Ahogy hallgattam a tanúságtételeket, arra gondoltam, milyen jó, hogy ilyen mély érzésű, cselekvő, ható emberek vesznek körül. Az életükben történt változásokért mennyit tettek, és tesznek folyamatosan. Tisztelet és szeretet nekik! Vasárnap, amikor Tamás atya odaadta a keresztet, és elmondta, hogy: „Krisztus számit rád!”, én pedig válaszoltam, hogy: „Én is számitok rád!”, úgy éreztem megértettem

valami nagyon fontosat: hagynom kell Istent dönteni helyettem. Kérem kell, bízni és hagyni, hogy döntsön, nem reszketni a végeredményen. Azóta hagyom Istent dönteni helyettem. Azon a négy napon tiszta szívvel reméltem és gyermeki odaadással szerettem. Ezt adta nekem Krisztus – no meg sok barátot ☺ – ezt az érzést, amit haza is hoztam magammal azon a vasárnapon. Befogadtam Őt, és a többiek is befogadtak engem. Tisztában vagyok a gyengeségeimmel és a hibáimmal. Reálisan látom magamat, mégis másképp. Ez egy ötödik dimenziós realitás. A szeretet realitása. Én döntök a sorsomról, én vagyok a felelős. Ezért kérem az Istent, hagyja meg nekem a cursillo élményét, hogy mindig a jóra törekedjek. Szeretném megköszönni Zoltán atyának, hogy meghívott a cursillóra, és köszönöm azt a leírhatatlan megértést és szeretetet, amit mindenkitől kaptam. Én még ilyen mértékű befogadással soha nem találkoztam. Köszönöm a közös imákat, amelyeket egymásért mondtunk, amelyek a mi közös titkaink lettek, és köszönöm a gyönyörű, megható leveleket. Köszönöm Istenem, hogy lehetőséget adott nekem, hogy kaput nyitss az eltéveldetteknek, kishitűeknek, gyáváknak, gyarló szépségeidnek. Mert szépnek látsz minket, kik arra sem vagyunk méltóak, hogy a lábad nyomát megérintsük, te mégis gyönyörűségeidnek nevezel minket. Én így jöttem haza azon a vasárnap estén, hálával és örömmel a szívemben, hogy: KRISZTUS SZÁMIT RÁM!

*Kovács Kata
Szent Ágnes-asztal*

Drága Testvéreim!

Hálás szívvel írom ezeket a sorokat, hogy 2014 után idén újra részt vehettem egy női cursillón. Természetesen, ez csak úgy volt lehetséges, hogy Juhász Katin keresztül meghívást kaptam még augusztusban, hogy munkatársként segítsen a csapatot. Nagy örömmel mondtam igent, szinte gondolkodás nélkül. Heti egyszeri munkatársi összejövetelek mindig jó hangulattal teltek, sok értékes gondolattal, megosztással és hatalmas szeretetben. Ezek mind nagyban hozzásegítettek ahhoz, hogy kezdetként próbáljak kevesebbet aggódni, és

jobban rábíznai magamat a Jóistenre, hogy alkalmas munkatársra legyek ebben a négy napban. Nem mondom, hogy teljesen sikerült – persze ez csakis az én gátjaim miatt történt így –, de a leutazás napján természetesen izgalom volt bennem.

A szentmisét követően már csak arra emlékszem, hogy gyorsan teltek a percek, megérkeztek a jelöltek, hirtelen megtöltöttük az ebédlőt, utána a Jerikó-termet, ahol sok kíváncsi, mosolygós, de még kicsit féltékeny arccal találkoztam.

Míndvégig azért imádkoztam, hogy képes legyek átadni azt a szeretetet nekik, amelyet a Jóisten küld általam, és amely rám is olyan nagy hatással volt múlt évben. A pénteki és további napok erre nagyon jó alkalom voltak. Megismerhettem közelebbről az asztaltársaimat – életüket, múltjukat, jelenüket és nehézségeiket –, és a gyönyörű tanúságtételek újra és újra elgondolkodtattak a saját életem kérdéseiről.

A válaszokat megkaptam, persze nem abban a formában, ahogy vártam. Az atyák (Zoli atya és Tamás atya) beszédeiben, tanácsaiban és a péntek esti szentségimádás alkalmával, és egy-egy kedves mosoly, elismerő szó, amit a jelöltektől kaptam mind megerősítettek abban, hogy jó helyen vagyok.

Szombaton (is) sűrű volt a program, rajtunk is és a jelölteken is látszott a fáradtság. Tudtam, hogy ebben a helyzetben még több kegyelmet kapunk, amely át fog segíteni a nehézségeken. Mégis voltak pillanatok, amikor úgy éreztem, nekem eddig tart, nincs tovább, ennél jobban nem tudok szeretni!

Nem volt könnyű ezt megtapasztalni, elcsodálkoztam, hogy voltak helyzetek, hogy nem sikerült mélyebbre jutnunk egy-egy témában, sőt a bizalmatlanságon túl egyfajta közömbösség is felütötte a fejét. Az első gondolatom a döbbenet volt, hogy hogyan lehet az, hogy ilyen tanúságtételek nem tudtak hatni egyes emberekre, miért nem jegyzetelnek? Mit csináltam rosszul, mit kellett volna még odatenni?

Tudom, nem lehet mindenkinek megfelelni, és a sűrű programban is nehéz volt találni pár percet, amikor meg tudta volna emészteni az ember a hallottakat, de próbáltam továbbra is befogadó lenni a fáradt tekintetekre.

A feloldódás talán szombat estéremre vagy inkább vasárnapra a záróra sikerült elér-

ni, persze nem száz százalékból. Azt viszont tudom, hogy mi mint munkatársak mindent megtettünk azért, hogy a magokat elveszük.

A zárón sok értékes gondolatot hallhatunk a jelöltektől, amiért nagy öröm van a szívemben, mert tudom, hogy jó helyre kerültek a magok.

A magam részéről újra csak azt tudom mondani, hogy hálás vagyok azért a tapasztalatért, hogy megismerhettem a hátaim, hogy tudom, onnantól tényleg csak a Jóistenre kell bíznom testvéreimet és önmagamot is.

Köszönetet szeretnék mondani a csodálatos munkatársi csapatnak, akik segítők, kitartó és megerősítő szeretetükkel mindvégig támogattak, az atyáért és a csendes munkatársakért is.

De Colores!

Andrássy Kati
Szent Anna-asztal

Cursillo á la Facebook (?)

munkatársi beszámoló a 89. női cursillóról

Már rutinosan készültem a 89. női cursillóra, erre az igazán őszi hangulatú hétvégére. A jelentkezők, jelöltek hamar betöltötték a rendelkezésre álló, szűkös létszámkeretet: a Szív Lelkiségi Központ befogadóképessége miatt sajnos többek jelentkezését vissza kellett utasítsuk. Számomra ez mindig fájdalmas, hiszen annyi előkészület, annyi munka előzi meg a hétvégét, és így ezt szeretném minél többekkel megosztani, mindenki, aki hajlandó ebben a rohanó világban Istennel való kapcsolata időt áldozni.

A csütörtök este a szokásos, visszafogott, idegenkedő hangulatban indult, nagyon érződött, hogy az otthoni, munkahelyi, magánéleti események még fogva tartanak mindnyájunkat. Sok fiatal jelöltünk volt, ennek nagyon örültünk, és a sok bu-

dapesti mellett többen érkeztek messzibb vidékekről is (Abony, Pécs).

A számunkra már ismert, feszített tempó már másnap sok elégedetlenkedést váltott ki, szombatra pedig sok kellemetlen megjegyzést, lázongást, a programokat szinte bojkottáló kéréseket kellett rektorunknak, Juhász Katinak lenyelnie, elsimítania.

Az asztalok összetétele néhány helyen nagyon jól sikerült, ott érezhető volt a várva-várt „cursillohatás”: megnyílt szívek és emberek, önjárandékozó megosztások, meghatódott, könnytől csillogó tekintetek a beszédek és beszélgetések alatt. Ezek tartották bennünk a lelket, amikor viszont túl sokakban éreztük a közömbösséget, a visszafogott, álarc-élettörténetek mögött rejlő bezárkózást. Itt döcögösen is ment az asztalmunka, hiányzott a valódi őszinteség és önátlátság. E kudarcélményeink, családottságunk miatt egymást vigasztaltuk (munkatársak), próbáltuk az okokat kutatni, megérteni a jelöltek némelyikének zárkózottságát. Személyes véleményem, hogy a mindennapi világunkat be-„háló”zó Facebook-jelenség is okozója lehet ennek az új viselkedéskultúrának: megosztva a világgal a mindennapi apró-cseprő, semmitmondó életeseményeket, a valódi mélység, a személyiség igazi arca jól elrejtve marad, csak egy jól felépített álarcot láthatunk. Olyan jól sikerül ez az elrejtőzés, hogy már egy cursillo is csak vasárnapra, a záró ünnepségre tudta elérni azt, amit eddig már péntek este után tapasztalni szoktunk: a valódi nyitottság, az elhitt megajándékozás örömeinek érzését.

Két nagyon erőteljes gondolatot, üzenetet vittem haza a mostani cursillóról: az egyik Horváth Zoli atya Kegyelem-beszédének egy részlete a befogadásról, miszerint: a kegyelem csak akkor tud hatni az életben, ha azt befogadom. Élő tapasztalat volt számomra ezen a cursillón, ha falak emelkednek a szívek körül, nincs az az előkészület, munka, imádság, ami áthatolhat rajtuk, azokat belülről is bontani kell!

Ez jó tanulság számomra is!

A másik, Földes Mari (Föci) beszédének egy tanulsága: az egy emberért odaáldozott idő és önzetlen odaajándékozás is gyümölcsöző lehet: más életében jelentőségteljes, az elfogadásról és önnön személyének fontosságáról szóló üzenetté válhat. Tehát: ha csak egyért zajlott ez a hétvége, megérte!

De tudjuk – a jelöltektől érkezett visszajelzések, a hálás köszönőlevelek, a meghatározó beszámolók bizonyítják –, hogy a megélt nehézségek ellenére mégis sokak szívén ott a cursillós pecsét, melyet örömmel hordoznak, és adnak tovább szereteteiknek, környezetüknek.

Saját beszédem egyik mondata: „a nehézségekkel is növel engem az Isten”, különös tartalmat nyert ezen a cursillón, és visz engem is előre a napi nehézségek, akadályok leküzdésében.

Nem volna igazságos, ha csak a nehézségeket említeném, hiszen sok jelölt életében jelentett az istenkapcsolat terén megerősítést, továbblépést a hétvége, és ez nagy öröm mindnyájunknak!

És semmiképpen nem szeretném elfelejteni, hogy megemlésem: kivételesen nagy-szerű munkatársi csapat tagja lehettem! A felkészülés igazi ajándék volt, elfogadva benne őszinte megosztásainkat, a meghatározó – már jelöltekért is szóló – imádságainkat, egyéni nehézségeinket (műtét, betegség, munkahelyi, otthoni akadályok). Végig érezhető volt a mély barátság és elfogadás, az egymásba kapaszkodás, a társak együttérzése és kölcsönös erősítése.

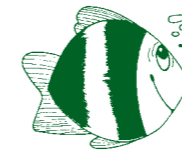
Köszönöm mindnyájatoknak (Juhász Kati, Ullrich Márti, Hámori Valika, Posgay Marcsi, Pallos Zsuzsa, Föci, és az „először-munkatársak”: Timár Kriszta, Sz-Borbás Réka, Andrássy Kati, valamint két papunknak: Horváth Zoli és Balogh Tamás atyáknak) a befogadást, és az örömteli, Isten országának építéséért történt együttműködést!

De Colores:

Istvánné Bognár Andi

„Továbbadni azt, amit az Úr velem tett, nagy gyengédséggel, nagy jószággal, nagy irgalommal. Ez a tanúságtétel. Barátságos tanúságtétel barátok közti párbeszédben.”

— Ferenc pápa

Átszakadt a gát

Szekely János püspök atya írása váci börtöncursillóról

Nemigen éltem még át olyan élményt cursillo során, mint amilyenek a váci börtönben 2015. október 18-án tanúi és részesei lehettünk. Vasárnap délelőtt, minden előzetes egyeztetés nélkül két rollo (két cursillós beszéd) között az egyik fogvatartott váratlanul felállt. Azt mondta, hogy szeretne valamit mindannyiunknak elmondani. Aztán kiment középre, és 6-8 percen át, nagyon mélyről fakadó szavakkal, a könnyeivel küszködve mondta el azt, hogy mit élt át ezen a három napon, mennyire hálás, és mi mindent határozott el magában az elkövetkező életére vonatkozóan. Hatalmas taps után felállt egy másik, és megtette ugyanezt. Aztán egy harmadik, majd jöttek sorban a többiek! Alig lehetett megállítani ezt a hatalmas tanúságtétel-áradást. A kegyelem órája volt ez! Mintha magától, egy döbbenetesen mély záróünnepséget rendeztek volna a fogvatartott testvéreink, anélkül, hogy tudták volna, hogy azt hogyan kell megtenni. Mintha átszakadt volna a szívükben egy vastag fal, amely évtizedeken át szenvedésekből, bűnökből, fájdalomból, sérelmekből épült fel. A kegyelem átszakította ezt a falat, és túlradt közöttünk. Legyen hála érte az Élő Krisz-

tusnak, és köszönet a lelkes munkatársaknak is, akik Mohos László rektor, Vágner Mihály diakónus, Gottfried Richárd református börtönlelkész, Vatai Gyula, volt börtönparancsnok vezetésével a kegyelem útkészítői, Krisztus szeretetének tanúi voltak!

A váci börtöncursillón 24 fogvatartott vett részt, akik a katolikus vagy a református foglalkozásokon már előkészültek a cursillóra. A cursillo 3 napja nagyon nagy ajándék volt mindannyiunk számára. Az egyik fogvatartott testvérünk azt mondta, hogy úgy érezte magát, mintha nem is a börtönben lett volna ezen a 3 napon. Többen azt mondták, hogy este alig tudtak elaludni a sok gondolatból, az életük filmjének végiggondolásától, a szívüket szétvetni akaró örömtől és reménytől. A fogvatartott testvérekben rengeteg kincset fedeztünk fel, Krisztus által végtelen szeretettel szeretett embereket, az Ő remekműveit. Többen közülük nagyon tehetséges emberek, mindannyiuknak nagyon sok jótulajdonságát láthattuk meg. Az életük egy szakaszában rossz útra tértek, sokszor rengeteg fájdalom és szenvedés mentek át gyermek vagy fiatal korukban, de azóta – és különösen a cursillo napjaiban – átgondolták az életüket, és igazi, krisztusi, szeretetben való életet szeretnének élni.

Óriási élmény volt a számukra a kinti cursillós testvérektől kapott szeretet-

megnyilvánulások megtapasztalása is: a számukra teljesen ismeretlen emberektől kapott jószág és odafigyelés. Adja Isten, hogy a szabadult testvéreinket ugyanezzel a szeretethálával tudják majd befogadni és segíteni cursillós közösségeink szerete az országban!

A cursillo zárómiséjén egy testvérünk előszóldozó lett, többen 10-20 év után, a bűneiket letéve, megtisztulva vették magukhoz Krisztus testét. Az egyik jelenlévő újságíró azt mondta, hogy ilyen mélységű vallási rendezvényt ő még életében nem látott, el sem tudott képzelni.

Legyen hála a Kegyelem Forrásának, a mi Irgalmas Atyáknak! Köszönet a váci börtönben levő testvéreinknek is, akik ennyire nyitott szívvel fogadták be őt! Imádkozunk, tegyünk is azért, hogy a börtöncursillokat minél több munkatárs segítse, vigye előre a jövőben is, és a szabaduló testvéreinket valóban testvérként fogadhassuk!

A börtöncursillóról a cursillós levelezőlistán december elején **Beszélgések a börtöncursillóról** címen egy 8 részes sorozatot hallgathattatok meg. Szeretettel ajánljuk figyelmetekbe, hogy a sorozat újra meghallgatható a bpcursillo.hu hangtárában.

Cigány cursillók Szegeden

1. férfi cigány cursillo

Az első magyarországi férfi cigány cursillo

2015. november 12. és 15. között zajlott le Magyarországon az első férfi cigány cursillo Szegeden. A cursillónak a ferences rendház adott helyet. Az utolsó napon készült egy rövid videofelvétel, amelyen a résztvevők beszélnek élményeikről.

Orosz Árpád atya a cursillós levelezőlistán így ajánlotta figyelmünkbe a videó megtekintését:

„Életemben először voltam olyan cursillón, ahol csak romák voltak. Csodálatos az Isten, aki bármit, bárkivel, bármikor megtehet... Nézzétek meg kérlek ezt a 10 percnyi felvételt az első magyarországi cigány cursillóról, Szegedről. Remélem, Ti is úgy gondoljátok hogy össze kell fognunk, s ezt a Jóisten segítségével csinálni kell...”

Juhász Károly, aki a cursillo rektora volt, ennyit fűzött hozzá:

„Pillanatnyi ötletből indult, és csak egy mobiltelefonunk volt. Ez lett az eredménye. Alleluja!”

A felvétel megtekinthető a You Tube-on, *Első magyarországi férfi cigány cursillo Szegeden* címmel a következő linken:

<https://www.youtube.com/watch?v=XW4B3CBukPw>

1. női cigány cursillo

Soli Deo gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

A szeged-alsóvárosi plébánia adott otthont az első női cigány cursillónak 2015. november 26–29. között. Tíz cigány és két magyar jelöltünk volt, négy cigány és hat magyar munkatárs, az atyákkal együtt.

Már a megérkezés jókedvű és közvetlen volt, ugyanakkor éreztünk rajtuk kicsi feszültséget, ami érthető volt, nem tudták hova jöttek, mi fog történni velük.

Voltak, akik bezártan érkeztek, volt olyan, aki kissé flegmán, de olyan is, aki már a bemutatkozásnál nyíltan elmondta, hogy változtatni szeretne az életén.

Csodálatos, ahogy az Isten belénk teremtette a jóra, szépre, igazra való áhítózást, és dacára, hogy az élet nehézségei elhalványítják ezt a vágyat, nem lehet egészen tönkre tenni. Ezt tapasztaltuk az asszonyoknál, és ahogy napról-napra kinyíltak, egyre erősödött bennük ez az érzés, és összekapcsolódott a tenni vágyással.

A kegyelem óriásit művelt, a terveiket hallgatva, az elképzeléseikről beszélgetve kézzelfogható volt valamennyiünk számára.

A kegyelem előadásban szokott elhangzani: „Isten nem változást kér tőlünk, hanem átalakulást ígér!” Ezt tapasztaltuk hálás szívvel.

Az egyik asszony 44 év eltelté után gyónt, áldozott!

Többen azzal az elhatározással mentek haza, hogy rendezik a kapcsolatukat a párjukkal. Megtervezték, hogy kit vezetnek a családjukból, és a környezetükből szorosabb kapcsolatra Istennel.

De ide idézem a 27 éves Kató tanúságtévő mondatait, amelyeket a záróünnepélyen mondott: „**Köszönöm az atyáknak, hogy mellénk állnak... Nem az számít, hogy kik vagyunk, hanem hogy mivé tudnak faragni bennünket Isten segítségével!**”

Fantasztikusak voltak a munkatársak. Az először beszédet mondó cigány munkatársak a tanúságtételükkel példát és kiutat mutattak a többiek számára. Értő, szerető, gondoskodó, kedves volt mindegyik munkatársam szá-

va, pillantása, mozdulata. Szaplanczay Miklós atya nyílt derűje, kedves mosolya, remek beszédei, Erdődi Feri atya intelmei, és aggodalma irántunk megható volt.

Köszönjük kitartó imáitokat, amelyek végigkísérték az első női cigány cursillo felkészülését és a hétvége napjait. Isten kegyelmével, és a ti támogató imáitokkal csodálatos hétvégét élhettünk át! Tanúságot tettünk arról, hogy Isten gyermekeiként egyformák vagyunk, és hogy a szeretet győz a világ felett!

Hálát adok Urunknak, hogy hívott, és segített! Tiszteletbeli magyarokként, és tiszteletbeli cigányokként mentünk haza vasárnap este!

De colores!

Fabók Ilárikó rektor

postaköltségeit (207 E Ft), a szokásos karácsonyi lapszám megjelenési költségeit (150 E Ft), továbbá az országos ultreya kiadásait. Feltöltöttük a raktárt cursillós keresztel és több évre való kék imakönyvvel is.

Nagy öröm és haszon az Alapítvány számára, amikor magasabb összeg érkezik, de ugyanolyan hálásak vagyunk a kisebb adományokért is!

A tavalyi évben kezdett elterjedni az a gyakorlat, hogy ugyanattól a személytől havi rendszerességgel 1000 Ft érkezett az

Alapítvány számlájára. Gondolom, megbízást adott a számlavezető bankjának a **rendszeres átutalásra**. Úgy hiszem, ez egy nagyon jó formája a támogatásnak! Talán **a havi 1000 Ft nem nagyon megterhelő az adományozónak, ugyanakkor az Alapítványnak és nehezebb sorsú jelölteknek igen sokat jelent! Ha teheted, csatlakozz Te is ehhez az akcióhoz!**

Eddigi adományaitokat hálásan megköszönve bizunk jövőbeni támogatásokban.

Pallos Zsuzsa
alapítványi titkár

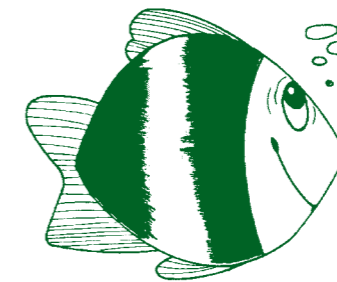
Cursillo Alapítvány
1091 Budapest, Üllői út 145.
Számlasszám: 11710002-20080949

Cursillo Titkárság
1051 Budapest, Hercegprímás u. 7.
Telefon: Visnyé Éva 06 30 971 6858

Vezetők iskolája – 2016. 1. félévi időpontok

Helyszín: IV. Szent István tér 21. (A plébánia épülete)
Időpontok:

január 12.
február 9.
március 8.

április 12.
május 10.
június 14.

Kedves Cursillós Barátaink!

Az év végéhez közeledve a Cursillo Alapítvány pénzügyi helyzetét áttekintve elmondhatjuk, hogy 2015-ben kiemelkedően jó évet zártunk.

Bevételünk évek óta kétféle forrásból adódik:

- a személyi jövedelemadó (szja) 1%-ából,
- az általunk befizetett adományokból.

Nagy örömünkre ez évben az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő pályázatán 1 millió Ft-ot nyertünk Mihálffy Gázi lelkes és fáradhatatlan munkájának köszönhető-

en! Még soha nem sikerült ennyi pályázati pénzhez jutnunk! Szeretnénk nagyon köszönetet mondani és okosan gazdálkodni vele, gondolva a szűkebb esztendőkre is.

2014-ben hirdettük meg először, két alkalommal is, a tavaszi és az őszi cursillók idején a „Palancafillér” akciót, ami nem várt sikert hozott. Ezen felbátorodva ez évben ismét megismételtük felhívásunkat. Akción ezúttal is sikerrel zárult! Végtelemül nagy örömet okoz ez számomra, látni a sok nagylelkű adományozót! **Hála és**

köszönet ismételten nekik! Értük mondott imánkkal adunk hálát az Úrnak segítségükért.

Fenti források együttesen lehetővé tették, hogy eddig nem látott mértékű támogatást nyújtsunk ez évben: – Tahiban 4, Szegeden 2 cursillón lévő jelöltek és munkatársak részvételi díjaihoz – alkalmanként 60–90.000 Ft összegben.

Ezekből a bevételekből tudtuk fedezni az ősszel megjelent De Colores újság nagy terjedelmű különkiadásának nyomda- és

„Hagyjuk, hogy életünk azonosuljon Jézus életével, hogy rendelkezünk érzelmeivel és gondolataival.”

— Ferenc pápa

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Észak-pesti régió

Egek Királynéja főplébánia

IV. Szent István tér 21. (a plébánia épületében)

Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya

Körössy Gábor korossygyabor@freemail.hu

Bernolák Melinda bernolak35@gmail.com

+36-20-450-0292

Rákosmente régió

Budapest-Rákossaba-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia

XVII. Szabadság sugárút 39.

Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya

Telek Mihály telekmihaly@t-online.hu

+36-30-514-0961

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia

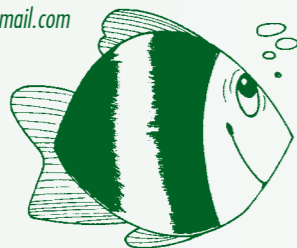
XVI. Templom tér 3.

Minden páros hét csütörtökén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián.

Negyedévenként ultreya, külön meghirdetve

Maróti Lászlóné Gabi maroti.gabi@gmail.com

+36-30-338-4248

Zugló

Herminamezői Szentlélek Plébánia Községi Ház

XIV. Kassai tér 34.

Találkozási időpontok a honlap régiós hírek rovatában

Földes Mária foldes.maria55@gmail.com

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia

II. Bp., Kossuth L. u. 13.

Ultreyák külön meghirdetve

Marosiné Váradi Andrea marosineandi@gmail.com

Bel-budai régió

Szent Kereszt Templomigazgatóság

XII. Táltos u. 16.

Megyeri Attila megyeri.attila@citronut.hu

+36 30 565-9587

Dél-pesti régió

Budapest Külső-Ferencvárosi Szent Kereszt Plébánia

1091 Budapest, Üllői út 145.

Pesti-Déli Espereskerület

Guzsaly Barnabás guzsalyb@t-online.hu

Egyházmegyei cursillo hétvégék 2016-ban

Helyszín: Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Időpontok:

- **90. női cursillo: 2016. február 18–21.,**
rektor: Varjú Viktória (varju.viktoria7@gmail.com)
- **86. férfi cursillo: 2016. május 26–29.,**
rektor: Szieberth Máté (86fficursillo@gmail.com)
- **91. női cursillo: 2016. június 16–19.,**
rektor: Várdai Judit (vkollarjudit@gmail.com)
- **87. férfi cursillo: 2016. szeptember 22–25.,**
rektor: Bozi György (bozi.gyorgy@interware.hu)
- **92. női cursillo: 2016. november 17–20.,**
rektor: Schmitt Petra (petracursillo@gmail.com)
- **88. férfi cursillo: 2016. november 24–27.,**
rektor: Komor István (ikomor1972@gmail.com)
- **Cursillo a Cursillóért: 2016. október 27–30.,**
rektor: Várdai Judit

De Colores

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Cursillo Mozgalom Boldog Özséb Titkárságának hírlevele

A szerkesztőség e-mail címe: cursillo.szerkesztoseg@gmail.com

Nyomdai előkészítés és gyártás: Pharma Press Nyomdaipari Kft.

Az újság megjelenését támogatta:

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Cursillo Titkárság

1051 Budapest

Hercegprímás utca 7.

DM